

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Pally, zástupce předsedy senátu JUDr. Stanislava Rizmana a přísedících JUDr. Vítězslava Pýši, JUDr. Vladimíra Macha, JUDr. Martina Mikysky a doc. JUDr. Jana Svatoně, CSc. při ústním jednání dne 29. 6. 2015 ve věci návrhu **krajského státního zástupce v Praze** ze dne 11. 5. 2015, č. j. 2 SPR 190/2015-16, na zahájení řízení o kárné odpovědnosti **JUDr. I. P.**, státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Praze,

t a k t o :

Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, kárně obviněný

JUDr. I. P., nar. x,
státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Praze,

j e v i n e n , ž e

nevykonával aktivně dozor nad zákonností přípravného řízení trestního s řádným využitím oprávnění státního zástupce podle § 174 trestního řádu, přičemž konkrétně

1. ve věci vedené pod sp. zn. KZN 934/2013 po uplynutí lhůty ke skončení prověřování prodloužené postupem podle § 159 odst. 2 trestního řádu v době od 1. 3. 2014 do 13. 11. 2014 se omezil jen na informace policejního orgánu, které byly obsaženy v návrzích na další prodloužení lhůty k prověřování postupem podle § 159 odst. 3 trestního řádu, přičemž pouze na základě těchto návrhů a bez provedení prověrky spisu policejního orgánu lhůtu ke skončení prověřování čtyřikrát prodloužil, aniž zjistil průtahy v postupu policejního orgánu při konání úkonů trestního řízení a aniž na tyto průtahy reagoval,

2. ve věci vedené pod sp. zn. KZN 991/2012 po uplynutí lhůty ke skončení prověřování prodloužené postupem podle § 159 odst. 2 trestního řádu v době od 16. 4. 2013 do 13. 11. 2014 se omezil jen na informace policejního orgánu, které byly obsaženy v návrzích na další prodloužení lhůty k prověřování postupem podle § 159 odst. 3 trestního řádu a v plánech prověřování, přičemž pouze na základě těchto návrhů a bez provedení prověrky spisu policejního orgánu lhůty ke skončení prověřování pětkrát prodloužil a dále v průběhu uvedené doby vzal pouze na vědomí a nijak nereagoval na další informace policejního orgánu o neskončení prověřování a v nich obsažené žádosti o prodloužení doby prověřování podle § 159 odst. 3 trestního řádu, jež byly doručeny krajskému státnímu zastupitelství ve dnech 30. 9. 2013 a 21. 11. 2013, přičemž s ohledem na neprovedení prověrek spisového materiálu nereagoval na postup policejního orgánu při objasnění věci v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí ve smyslu § 2 odst. 5 trestního řádu, což se negativně projevilo tak, že policejní orgán usnesením ze dne 22. 1. 2015 rozhodl na základě neúplně zjištěného skutkového stavu o odložení věci, které muselo být zrušeno usnesením ze dne 24. 4. 2015, vydaným státní zástupkyní, které byla věc nově přidělena k výkonu dozoru,

3. ve věci vedené pod sp. zn. KZV 66/2013 v období od 28. 3. 2014 do 16. 10. 2014 nerozhodl o návrhu obviněného Z. Š. ze dne 4. 11. 2013, aby byl označen jako spolupracující obviněný podle § 178a trestního řádu, ačkoli stejný návrh obdržel od obhajoby i dne 27. 5. 2014 a ode dne 16. 7. 2014 měl k dispozici protokol o opakovaném výslechu obviněného, na základě něhož měl rozhodnout, zda jako státní zástupce bude postupovat podle § 178a trestního řádu,

t e d y

zaviněně porušil povinnosti státního zástupce a zaviněným jednáním ohrozil důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství,

č í m ž s p á c h a l

kárné provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství,

a z a t o s e m u u k l á d á

podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, kárné opatření **snížení platu o 10 % na dobu 3 (tří) měsíců.**

O d ů v o d n ě n í :

Dokazováním provedeným při ústním jednání byly zjištěny následující skutečnosti:

Ve věci vedené u Krajského státního zastupitelství v Praze pod sp. zn. KZN 934/2013 Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, Služba kriminální policie a vyšetřování, Odbor hospodářské kriminality, Praha 5 - Zbraslav, na základě trestního oznámení P. S. zahájila dne 29. 4. 2013 úkony trestního řízení ve věci podezřelého P. F., nar. X, pro zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku. Tohoto trestného činu se měl podezřelý dopustit tím, že jako jednatel společnosti B.I.C. 03 s.r.o. v úmyslu nevrátit finanční prostředky uzavřel ve dnech 21. 2. 2008 a 1. 3. 2011 dvě smlouvy o půjčce se společností SHL A PARTNERS a.s., zastoupené předsedou představenstva P. S., na základě nichž si vždy od ní půjčil částku 5 miliónů Kč se splatností do 6 měsíců od podpisu smluv, avšak uvedené finanční prostředky v této lhůtě (ani v prodloužené lhůtě v případě první půjčky) nevrátil, čím byla poškozené společnosti SHL A PARTNERS a.s. způsobena škoda ve výši 10 miliónů Kč.

V rámci prověřování učinili policejní orgán a kárně obviněný následující úkony:

Dne 16. 7. 2013 policejní orgán sepsal s podezřelým P. F. záznam o podaném vysvětlení. V něm podezřelý uvedl, že smlouvy o půjčce pouze podepsal, avšak jejich podrobnosti s P. S. dojednával M. P., který pracoval ve společnosti B.I.C. 03 s.r.o. jako finanční ředitel. Podezřelý viděl P. S. jen jednou a dvakrát s ním telefonoval. Neví, k čemu byly půjčky určeny. Jednatel společnosti B.I.C. 03 s.r.o. se stal kvůli tomu, že byl jejím stavbyvedoucím a spojení obou funkcí mu umožnilo sjednávat lepší podmínky se subdodavateli na stavbách. Společníkem se stal asi jen za účelem poskytnutí druhé půjčky.

Dne 5. 9. 2013 policejní orgán podal krajskému státnímu zastupitelství návrh na podání žádosti o poskytnutí informací, které jsou předmětem bankovního tajemství a týkají se účtu,

na něhož měla být po uzavření smluv o půjčce zaslána částka v celkové výši 10 miliónů Kč. Tuto žádost podle § 8 odst. 2 trestního řádu podal kárně obviněný příslušnému peněžnímu ústavu dne 7. 11. 2013.

Dne 6. 11. 2013 policejní orgán požádal o prodloužení lhůty ke skončení prověřování podle § 159 odst. 2 trestního řádu do 28. 2. 2014, neboť tato lhůta skončila dne 29. 10. 2013 a dosud se čeká na odpověď od peněžního ústavu. Lhůtu ke skončení prověřování do 28. 2. 2014 prodloužil kárně obviněný opatřením ze dne 8. 11. 2013.

Dne 19. 12. 2013 policejní orgán podal krajskému státnímu zastupitelství další návrh na postup podle § 8 odst. 2 trestního řádu. Po zaslání výpisu z předmětného účtu totiž zjistil, že na tento účet byla od společnosti SHL A PARTNERS a.s. připsána částka 5 miliónů dne 25. 2. 2008, která však byla ihned po částech vybrána v hotovosti v době od 26. 2. 2008 do 28. 2. 2008, přičemž k účtu měly dispoziční právo tři osoby. Proto policejní orgán považoval za nutné zaslat výběrní lístky k jednotlivým hotovostním výběrům.

Dne 26. 2. 2014 policejní orgán sdělil krajskému státnímu zastupitelství, že za dva dny končí lhůta pro skončení prověřování. Zároveň poukázal na předchozí návrh na podání žádosti o poskytnutí informací, které jsou předmětem bankovního tajemství. Přitom vysvětlil, že příslušné výběrní lístky potřebuje obstarat za účelem zjištění, která konkrétní osoba finanční prostředky v hotovosti vybrala, aby pak mohl přistoupit k výsledkům, na základě nichž by vypátral, jakým způsobem bylo se zapůjčenými finančními prostředky naloženo. Dále požádal o prodloužení lhůty ke skončení prověřování postupem podle § 159 odst. 3 trestního řádu do 30. 5. 2014. Tento souhlas udělil kárně obviněný opatřením ze dne 4. 3. 2014, v němž podal i žádost o poskytnutí uvedené informace podle § 8 odst. 2 trestního řádu.

Dne 30. 5. 2014 policejní orgán podle § 159 odst. 3 trestního řádu navrhl prodloužení lhůty ke skončení prověřování do 30. 8. 2014. Tento návrh odůvodnil tím, že podle informací získaných od peněžního ústavu částku 5 miliónů v hotovosti vybral podezřelý P. F., který je předvolán k doplnění podání vysvětlení, a po tomto úkonu bude následovat podání vysvětlení T. P. a účetních společností B.I.C. 03 s.r.o., případně doplnění trestního oznámení P. S. S prodloužením lhůty k prověřování do 30. 8. 2014 kárně obviněný vyslovil souhlas opatřením ze dne 4. 6. 2014.

Dne 12. 6. 2014 si policejní orgán obstaral doplnění podání vysvětlení od P. F. Podezřelý nad rámec svých předchozích tvrzení uvedl, že částku 5 miliónů Kč skutečně vybral a již si nepamatuje, k čemu byla určena, nicméně se jistě jednalo o aktivity společnosti B.I.C. 03 s.r.o. Neví, jakým způsobem měla být půjčka splacena, avšak vyřízení této záležitosti náleželo do pravomoci T. P. Dodatky k první smlouvě o půjčce, jimiž byly odloženy termíny splatnosti, podepsal, avšak jejich obsah sjednával T. P. Také druhou smlouvu o půjčce podepsal, přičemž podmínkou jejího uzavření byl vstup P. S. do společnosti B.I.C. 03 s.r.o. jako její jediný společník a druhý jednatel. Převod obchodního podílu měl být pojistkou pro splacení půjčky. V této době byla společnost B.I.C. 03 s.r.o. ve slušné kondici, vlastnila patrový dům v Kobylisích a pozemky v Horoměřicích, mnoho vozidel však již neměla. Kvůli svému špatnému zdravotnímu stavu podezřelý požádal o přerušování doplnění podání vysvětlení. Při jeho pokračování dne 11. 8. 2014 ještě uvedl, že peníze z půjčky byly použity na stavbu domu v Horoměřicích realizovanou společností B.I.C. 03 s.r.o. Při jednom výběru hotovosti ve výši 850 tisíc Kč byl přepaden, což řešila Policie České republiky.

Dne 29. 8. 2014 policejní orgán navrhl prodloužení lhůty ke skončení prověřování do 30. 9. 2014 postupem podle § 159 odst. 3 trestního řádu. Tento návrh odůvodnil nutností

sepsat úřední záznam o podaném vysvětlení s M. P., který se z tohoto úkonu omluvil a nový termín s ním nebyl domluven, neboť nezvedá telefon, jakož i s jeho známým A. G. Dále policejní orgán považoval za potřebné vyčkat na bližší nespecifikované zprávy policejního útvaru Praha I a Praha III. S prodloužením lhůty k prověřování do 30. 9. 2014 kárně obviněný vyslovil souhlas opatřením ze dne 16. 9. 2014.

Dne 3. 10. 2014 policejní orgán navrhl podle § 159 odst. 3 trestního řádu prodloužení lhůty ke skončení prověřování do 15. 11. 2014, což odůvodnil tím, že se dosud nepodařilo obstarat podání vysvětlení od A. G. a M. P. Dále policejní orgán uvedl, že provedené prověřování a odůvodnění bližší nespecifikovaného rozsudku Okresního soudu Praha - západ nasvědčuje tomu, že P. F. byl ve společnosti B.I.C. 03 s.r.o. jen tzv. bílým koněm a vše za tuto společnost zařizoval M. P., který se znal osobně s oznamovatelem P. S. Na základě lustrací v policejním informačním systému bylo dále zjištěno, že M. P. s A. G. na straně jedné a P. S. na straně druhé spolu obchodovali i v dalších případech a v současnosti na sebe vzájemně podávají trestní oznámení. S prodloužením lhůty k prověřování do 15. 11. 2014 kárně obviněný vyslovil souhlas opatřením ze dne 30. 10. 2014.

Po celou tuto dobu prověřování kárně obviněný vycházel pouze z informací obsažených v žádostech o prodloužení lhůty k prověřování a ve spisovém materiálu, nevyžadoval plán prověřování, neprováděl prověrky spisu policejního orgánu a při výkonu dozoru nečinil již žádný další úkon.

Dne 21. 11. 2014 policejní orgán navrhl další prodloužení lhůty ke skončení prověřování postupem podle § 159 odst. 3 trestního řádu do 15. 12. 2014 s odůvodněním, že se mu nepodařilo sepsat úřední záznamy o podaném vysvětlení s M. P. a A. G. K podání vysvětlení se má dostavit také V. K., která je bývalou družkou M. P. a má v nájmu nemovitost, jehož vlastníkem je společnost B.I.C. 03 s.r.o.

Po obdržení tohoto návrhu státní zástupkyně JUDr. J. J., které byla kvůli dlouhodobé pracovní neschopnosti kárně obviněného věc přidělena k dalšímu výkonu dozoru, provedla dne 24. 11. 2014 prověrku spisového materiálu policejního orgánu. V jejím závěru uvedla, že zjistila absolutní nečinnost Policie České republiky, která v období devatenácti měsíců od zahájení úkonů trestního řízení provedla minimum úkonů. Policejní orgán pouze třikrát nedostatečně vyslechl podezřelého, nikdy se ho nezeptal na účetnictví, dvakrát odeslal žádost peněžnímu ústavu, jím zasláné údaje nevyhodnotil, učinil dotazy na další policejní útvary a obstaral výpis z evidence k podezřelému. Prověřování od podání trestního oznámení nikam neposunul, nezpracoval žádný jeho plán a nemá představu, jakým směrem ho povede, takže prověřování je na samém počátku. Tímto svým postupem policejní orgán vytváří velký prostor pro obhajobu podezřelého, který pokaždé přichází s jinou verzí. Již dávno měly být provedeny domovní prohlídky k zajištění účetnictví společnosti B.I.C. 03 s.r.o. V současné době by však tyto úkony byly bezvýsledné, neboť podezřelý měl dostatek času zakrýt stopy. Verze policejního komisaře, podle níž je podezřelý pouze tzv. bílým koněm a trestnou činnost páchal M. P., není ničím podložená, neboť podezřelý podepisoval všechny smlouvy a vybíral peníze v hotovosti. Navíc M. P. nebyl vyslechnut a policejní orgán nečinil náležitá opatření, aby bylo možné tento úkon provést.

Na základě těchto zjištění státní zástupkyně JUDr. J. J. v záznamu o prověrce spisu dále udělila policejnímu orgánu pokyn ke konání konkrétních úkonů trestního řízení a dne 25. 11. 2014 oznámila zjištěné závady náměstkovi ředitele Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje. Ten v podání ze dne 8. 12. 2014 připustil, že při postupu policejního orgánu došlo k dílčímu pochybení jednoho z několika zpracovatelů, kteří se na prověřování

postupně podíleli, jakož i jeho přímého nadřízeného. Současně však náměstek krajského ředitelství policie zaznamenal i nečinnost kárně obviněného, která měla nemalý podíl na délce prověřování. Dozorujícím státním zástupcem byla na základě žádosti policejního orgánu průběžně prodlužována lhůta k prověřování bez jakýchkoliv jeho připomínek k nečinnosti či pochybení zpracovatele. Jelikož kárně obviněný po celou dobu prověřování neprovedl žádnou prověrku spisového materiálu, neměli přímí nadřízení zpracovatelů dříve žádný signál, že by při prověřování docházelo k neomluvitelnému nebo neakceptovatelnému postupu policejního orgánu. Konečně náměstek ředitele krajského ředitelství policie poukázal na otálení dozorujícího státního zástupce s vyžádáním údajů podléhajících bankovnímu tajemství.

Poté policejní orgán ve větší intenzitě a rozsahu činil další úkony trestního řízení a předkládal plány prověřování. Státní zástupkyně JUDr. K. E., které byla věc dále přerozdělena k výkonu dozoru, policejnímu orgánu ukládala pokyny k prověřování a třikrát provedla prověrku spisového materiálu.

Trestní věc podezřelého P. F. byla nakonec usnesením policejního orgánu ze dne 9. 6. 2015, č. j. KRPS-139010-139/TČ-2013-010082, podle § 159a odst. 1 trestního řádu odložena. Z odůvodnění tohoto usnesení vyplývá, že nad rámec shora zmíněných úkonů, které byly provedeny v průběhu výkonu dozoru kárně obviněným, si policejní orgán obstaral další podání vysvětlení od P. F. a podání vysvětlení od oznamovatele P. S., od zaměstnance B.I.C. 03 s.r.o. M. P., od jeho partnerky V. K., od účetní B.I.C. 03 s.r.o. L. Š., od administrativní pracovnice B.I.C. 03 P. M., od jednatele B.I.C. 03 s.r.o. V. J., od příležitostného zástupce B.I.C. 03 s.r.o. Mgr. D. M., od M. T., který pronajal a následně prodal nemovitost společnosti B.I.C. 03 s.r.o., a od J. G., jenž vypovídal o podnikatelských vztazích mezi M. P. a P. S. Dále policejní orgán z insolvenčního řízení vedeného proti B.I.C. 03 s.r.o. zjistil, že po uspokojení veškerých závazků, včetně dluhu vůči SHL PARTNERS a.s., by ve společnosti B.I.C. 03 s.r.o. zůstal majetek v hodnotě 7.138.269,91 Kč. Rovněž tak policejní orgán provedl u peněžních ústavů šetření za účelem posouzení, zda P. F. a M. P. nepoužili finanční prostředky získané z předmětných půjček pro vlastní potřebu, avšak nebyla zjištěna žádná skutečnost, která by toto podezření potvrdila. Konečně bylo zjištěno, že M. P. a P. S. byli nejméně na konci roku 2009 v obchodním vztahu, neboť ve dnech 22. a 23. 12. 2009 zaslal M. P. P. S. ve čtyřech případech částku v celkové výši 1.600.000 Kč.

Podle závěru policejního orgánu nebylo prokázáno spáchání zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku spočívajícího v půjčce částky 10 milionů Kč společnosti B.I.C. 03 s. r.o. v úmyslu tyto finanční prostředky nevrátit. P. S. totiž při poskytování druhé půjčky podpisem smlouvy o převodu obchodního podílu potvrdil, že jako společník je seznámen s majetkovým stavem a hospodářskými výsledky společnosti B.I.C. 03 s.r.o., jejími aktivy a pasivy, pohledávkami a závazky, tedy i se stavem první půjčky. Za této situace finanční prostředky, které byly výslovně určeny na nákup nemovitosti, společnost SHL PARTNERS a.s. společnosti B.I.C. 03 s.r.o. opět dobrovolně půjčila. Navíc ve společnosti B.I.C. 03 s.r.o. je dostatek finančních prostředků k uspokojení veškerých pohledávek, které jsou v reálném držení P. S. jako jediného společníka této společnosti.

Ve věci vedené u Krajského státního zastupitelství v Praze pod sp. zn. KZN 991/2012 Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, Služba kriminální policie a vyšetřování, Odbor hospodářské kriminality, Praha 5 - Zbraslav, na základě trestního oznámení Krajského soudu v Brně zahájila dne 23. 7. 2012 úkony trestního řízení ve věci podezřelých L. P., nar. X, a Z. V., nar. X, pro pokračující zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku. Tohoto trestného činu se měli podezřelí dopustit jako zaměstnanci společnosti Phoenix - Zeppelin s.r.o. tím, že Z. V., která evidovala skladové zásoby, spravovala

program účetnictví DCES, byla odpovědná za jeho chod a za údaje do něho přenášené, a L. P., který byl samostatný odborný referent pro komoditu příslušenství a stavební stroje, v období od roku 2000 do roku 2003 jednak společným jednáním po předchozí domluvě a jednak Z. V. sama uváděli společnost Phoenix - Zeppelin s.r.o. v omyl tak, že kromě řádné a oprávněné fakturace prováděli neoprávněné fiktivní nákupy centrálního mazání, náhradních dílů a příslušenství ke stavebním strojům, faktury za takto fiktivně dodané zboží následně nechali této společnosti proplatit, přičemž zboží jí nebylo nikdy dodáno, a dále sama Z. V., která měla jako jediná ve společnosti přístup a administrátorská práva k počítačovému systému DCES, do něho prováděla takové zásahy, že v průběhu jednoho dne faktury v tomto systému zanesla do skladové evidence, vyfakturované zboží převedla na zakázku, tím byl dán pokyn k jeho proplacení, a poté faktury vymazala ze systému, aby kryla vlastní jednání i jednání L. P., která jsou dílčími útoky pokračujícího zločinu, pro něhož již byla podána obžaloba státním zástupcem Krajského státního zastupitelství v Praze pod sp. zn. KZV 46/2007, čímž způsobili společnosti Phoenix - Zeppelin s.r.o. škodu velkého rozsahu.

Lhůtu ke skončení prověřování, jež uplynula dnem 23. 1. 2013, kárně obviněný na návrh policejního orgánu podle § 159 odst. 2 trestního řádu prodloužil do 15. 4. 2013 opatřením ze dne 22. 1. 2013. Na základě dalších návrhů policejního orgánu kárně obviněný postupem podle § 159 odst. 3 trestního řádu lhůtu k prověřování dále pětkrát prodloužil, a to opatřením ze dne 14. 6. 2013 na dobu do 15. 7. 2013, opatřením ze dne 16. 7. 2013 na dobu do 30. 9. 2013, opatřením ze dne 28. 2. 2014 na dobu do 30. 4. 2014, opatřením ze dne 16. 5. 2014 na dobu do 30. 7. 2014 a opatřením ze dne 11. 11. 2014 na dobu do 30. 12. 2014. Na návrhy o prodloužení lhůty prověřování, které byly doručeny krajskému státnímu zastupitelství ve dnech 30. 9. 2013 a 21. 11. 2013, pak kárně obviněný nikterak nereagoval.

Po celou tuto dobu prověřování kárně obviněný vycházel pouze z informací obsažených v žádostech o prodloužení lhůty k prověřování, v plánech prověřování a ve spisovém materiálu policejního orgánu, jehož prověrku však neprovedl. Při výkonu dozoru pak již pouze v opatření o prodloužení lhůty k prověřování ze dne 14. 6. 2013 navrhl podrobný výslech právního zástupce poškozené k novým fakturám a podle obsahu tohoto úkonu rozhodnutí o příbrání znalců. Ve sdělení ze dne 10. 1. 2014 kárně obviněný souhlasil s navrhovaným postupem, aby byly v originálech vyžádány všechny sporné faktury společnosti Phoenix - Zeppelin s.r.o. a jejich dodavatelů, jakož i další se k nim vztahující doklady, přičemž po shromáždění těchto listin mělo být zváženo, zda je na místě vyčkat právní moci rozhodnutí ve věci sp. zn. KZV 46/2007. Konečně kárně obviněný současně s opatřením k prodloužení lhůty ze dne 16. 5. 2014 zaslal policejnímu orgánu k využití rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 4. 11. 2013, sp. zn. 2 T 60/2010, kterým bylo o této trestní věci rozhodnuto v prvním stupni.

Dne 23. 12. 2014 policejní orgán navrhl další prodloužení lhůty ke skončení prověřování postupem podle § 159 odst. 3 trestního řádu. Tomuto návrhu sice státní zástupkyně JUDr. J. J., které byla kvůli dlouhodobé pracovní neschopnosti kárně obviněného věc přidělena k výkonu dozoru, vyhověla a lhůtu prodloužila do 20. 1. 2015, nicméně současně policejnímu orgánu uložila, aby v této lhůtě vydal meritorní rozhodnutí.

Následně policejní orgán usnesením ze dne 22. 1. 2015, č. j. KRPS-152261-130/TC-2012-010082, podle § 159a odst. 1 trestního řádu věc odložil, neboť v ní nejde o podezření ze zločinu a není na místě ji vyřídit jinak. Toto usnesení odůvodnil policejní orgán následujícím způsobem:

Prověřováním bylo zjištěno, že podezřelá Z. V. podle faktur zavedla zboží do systému skladové evidence DCES a příslušné dokumenty dala do skladu. Faktury podepisoval její

nadřízený, evidenční list potvrzovalo ekonomické oddělení a poté byly veškeré doklady předány ekonomickému oddělení k proplacení. Na výdeji ze skladu se podezřelá nepodílela.

Veškeré objednávky zboží činila podezřelá podle pokynu nadřízených. Pokud zboží výjimečně osobně vyzvedávala, opět to bylo na pokyn nadřízeného. Přístupové heslo do systému DCES jí bylo přiděleno po předchozím kolegovi a používala ho po celou dobu výkonu práce. Toto heslo se předávalo a znalo ho několik dalších spolupracovníků. Dále od odebrání počítače, který užívala podezřelá, do jeho předání policii uplynula dlouhá doba, po kterou se v areálu společnosti Phoenix - Zeppelin s.r.o. pohybovala soukromá bezpečnostní agentura. Nelze tedy vyloučit, že s daty uloženými v počítači manipulovala jiná osoba.

Při prověřování byl opatřen znalecký posudek z oboru ekonomika, specializace účetnictví, finanční analýzy, mzdy, ekonomika podniku, ceny a odhady, který vypracoval znalecký ústav VOX CONSULT s.r.o., jemuž byly předloženy potřebné dokumenty a počítačové soubory ze zajištěného počítače podezřelé. Na jejich základě bylo znaleckým zkoumáním zjištěno, že v některých obchodních případech nemohlo být objednané a zaplacené zboží ve společnosti Phoenix - Zeppelin s.r.o. využito, protože jí nebylo vůbec fyzicky dodáno. V těchto případech chyběly důležité listiny, např. zápis o montáži dílu nebo předávací protokol k číslu zakázky. Dále v žádném z nich nebylo zjištěno, že by zboží z přijaté faktury bylo vydanou fakturou účtováno, namontováno či předáno konečnému odběrateli. Při vyhodnocení počítačových souborů pak znalecký ústav uvedl, že podezřelá měla jako jediná oprávnění zasahovat do systému PC a že jako referentka náhradních dílů prováděla jejich příjem prostřednictvím systému DCES.

Tento znalecký posudek vzal policejní orgán při rozhodování v úvahu, avšak zároveň konstatoval, že nebylo prokázáno spáchání uvedeného skutku podezřelou. Nepodařilo se totiž bez jakýchkoliv pochybností zjistit přesný osud počítače podezřelé od jeho uložení ve vyčleněné místnosti ve společnosti Phoenix - Zeppelin s.r.o. až do jeho předání policejnímu orgánu. Nelze tedy vyloučit pozdější manipulativní zásahy při stažení dat z počítače, čímž by byl znalecký posudek zpochybněn.

Podezřelá v podání vysvětlení uvedla, že většinu dokumentů nepodepisovala sama, neboť ve společnosti Phoenix - Zeppelin s.r.o. byla k dispozici razítka obsahující podpisy určitých pracovníků pro případ, že tito by nebyli momentálně k dispozici. Takto vyrobená razítka pak sloužila místo pravého podpisu, což laika v běžném pracovním procesu ani nenapadlo. Kdokoliv měl tedy k těmto razítkům přístup a mohl na písemnosti razit podpisy jiné osoby. Za účelem znaleckého zkoumání této skutečnosti byl vypracován znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví technická expertíza. Podle jeho závěru mimo dvou konkrétních listin nejsou všechny ostatní podpisy na originálech předložených listin prvopisy, nýbrž se jedná o tištěné kopie a byly vyhotoveny jako otisk shodného razítka.

Podezřelý L. P. byl technický referent, byl odpovědný za objednání zboží a jeho prodej, do počítačového systému skladování DCES neměl přístup a ani neprováděl likvidaci faktur. V podaném vysvětlení uvedl, že faktury neobsahují jeho pravé podpisy a že osobním automobilem nemohl vést objednané zboží velkého rozměru a hmotnosti, jak tvrdí poškozená společnost, neboť to ani nebylo technicky možné. Navíc samotný jeho podpis by k proplacení faktur nestačil, neboť k tomuto úkonu bylo třeba schválení příslušného pracovníka a dále někdo musel provést likvidaci faktury a přijetí zboží do skladu. Nebylo přitom prokázáno, že by touto osobou byl právě podezřelý.

Rovněž počítač podezřelého byl po skončení jeho pracovního poměru uzamčen v místnosti poškozené a po určité době byl vydán k používání jinému pracovníkovi,

příčemž téhož dne došlo k jeho odcizení. Věrohodnost dat uložená v tomto počítači je tedy stejná jako u podezřelé Z. V.

Dále ze zprávy o kontrole daně z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2003, kterou vypracoval Finanční úřad Praha - západ, vyplývá celá řada vážných pochybení ze strany společnosti Phoenix - Zeppelin s.r.o. Zcela alarmující je závěr této zprávy, z níž vyplývá zjištěný rozdíl na dani oproti daňovému přiznání ve výši 14.146.908 Kč. Při takovém stavu hospodaření je tedy možné, že docházelo k nekontrolovatelným ztrátám, jimž poškozená nebyla schopna zabránit. Není tedy zřejmé, zda vůbec podezřelí mohli být jediní, kdo měli takový vliv na výsledek hospodaření společnosti Phoenix - Zeppelin s.r.o. Dále je třeba vzít v úvahu, že každý rok poškozená společnost prováděla inventury skladu a prověrku všech obchodních případů. Je tudíž sotva možné, aby se oba podezřelí dopouštěli trestné činnosti v takovém rozsahu, aniž by z jejich strany bylo inventurou shledáno nějaké pochybení.

Na oba podezřelé byla dne 24. 9. 2010 podána obžaloba pro stejný skutek a jen pro další, poškozenou společnost, předložené faktury. Rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 29. 3. 2012, sp. zn. 2 T 60/2010, sice byli uznáni vinnými zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku a odsouzeni k trestu odnětí svobody. Nicméně toto rozhodnutí bylo usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 10. 4. 2013, sp. zn. 5 To 72/2012, v celém rozsahu zrušeno a věc byla vrácena krajskému soudu k novému rozhodnutí. Ten rozsudkem ze dne 4. 11. 2013 oba obžalované zprostil obžaloby, neboť po provedeném dokazování nebylo prokázáno, že by žalovaný skutek spáchali. Soud dokonce konstatoval, že Z. V. byly přičítány k tíži i jednotlivé obchodní případy za období, v němž prokazatelně ještě neměla přístup k počítačovému systému DCES. Manipulace a zásahy do tohoto systému se tedy podle policejního orgánu v poškozené společnosti děly již dříve, a proto je možné, že osoba, která se jich dopouštěla, tak mohla činit na základě převzatého přístupového hesla i poté, co se správkyní systému DCES stala podezřelá Z. V.

Na základě těchto skutečností dospěl policejní orgán k závěru, podle něhož nebylo v dané věci prokázáno, že by se podezřelí dopustili úmyslného jednání, které by naplnilo skutkovou podstatu zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku či jiného trestného činu, a proto byly dány podmínky pro odložení věci.

Státní zástupkyně Mgr. D. B., které byla věc dále přerozdělena k výkonu dozoru, podle § 149 odst. 1 písm. b) trestního řádu k stížnosti poškozené rozhodnutí o odložení věci usnesením ze dne 24. 4. 2015, č. j. KZN 991/2012 - 82, zrušila a policejnímu orgánu uložila, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

V odůvodnění tohoto zrušujícího usnesení státní zástupkyně nejprve shrnula dosavadní průběh prověřování. Uvedla, že podnět k trestnímu řízení podal soudce Krajského soudu v Brně, který zjistil, že se předchozí trestní řízení nezabývalo všemi útoky, u nichž přetrvávalo podezření z trestné činnosti. Při prověřování byly učiněny následující úkony trestního řízení:

JUDr. Oto Kunz, CSc., tehdejší právní zástupce poškozené, v podaném vysvětlení popsal, jak mělo docházet k podvodnému jednání podezřelých. Jeden z nich objednal zboží, vyzvedl ho, nechal fakturu zaplatit poškozenou společností, zboží však vůbec nepředal do jejího skladu a ponechal si ho. Podezřelá Z. V. zboží zavedla do systému DCES a po schvalovací proceduře došlo k vymazání zboží z tohoto systému pod heslem chyba nebo záměna, čímž měla být operace zakryta. Byly zjištěny duplicitní faktury od dodavatele Obnova Brno a.s., které se lišily předmětem objednávky.

F. Š., vedoucí střediska Obnova Brno a.s., v záznamu o podaném vysvětlení uvedl, že znal oba podezřelé, kteří objednávali zboží osobně nebo telefonicky. Podezřelá Z. V. jezdila pro zboží autem s logem firmy a později různými vozidly. Na žádost podezřelého L. P. vystavil duplicitní faktury s totožným číslem a částkou, jež místo konkrétního druhu zboží obsahovaly jednu položku. Podezřelý L. P. mu řekl, že zboží naskladňují jednou položkou a dále ho prodávají zákazníkům. Z hlediska účetnictví v tom neviděl problém, neboť cena a daň odpovídaly. Tento postup konzultoval s Ing. Z. B., který ho schválil.

Ing. Z. B., tehdejší náměstek ekonomického ředitele společnosti Obnova Brno, a.s., však v podaném vysvětlení popřel, že by vystavení duplicitních faktur povolil. Ani R. P., prodejce Obnova Brno a.s., o duplicitních fakturách nic nevěděl, jak vyplývá ze záznamu o jím podaném vysvětlení.

M. J., někdejší vedoucí oddělení technických služeb poškozené, v podaném vysvětlení uvedl, že přišel na nesrovnalosti v množství zboží, které mělo být nakoupeno dle počítačového systému a které bylo ve skutečnosti odebráno. Podezřelá Z. V. mu nedokázala nesrovnalosti vysvětlit, a proto bylo podáno trestní oznámení.

Ing. J. M., předseda dozorčí rady poškozené, v záznamu o podaném vysvětlení uvedl, že Phoenix - Zeppelin s.r.o. podala žalobu na společnost Obnova Brno a.s. na zaplacení částky přesahující 18 miliónů Kč, neboť od ní neobdržela zboží, za které zaplatila.

Podezřelý L. P. v podaném vysvětlení popřel, že by po F. Š. žádal vydání duplicitních faktur lišících se od originálu v části popisující zboží. Uvedl, že by mu takový postup k ničemu nebyl, neboť došlé faktury kontroloval M. J. Jakékoliv zboží, které pro poškozenou vyzvedával, přivezl do skladu náhradních dílů v Modleticích a předal ho skladníkům s listem rezervace. Neznal heslo k počítačovému systému DCES.

Podezřelá Z. V. v záznamu o podaném vysvětlení uvedla, že heslo do systému DCES dostala po svém předchůdci. Objednávky zboží tvořilo obchodní oddělení a ona pouze zpracovávala podklady. Zboží vyzvedávala zcela výjimečně a předávala ho přímo do skladu v Modleticích a fakturu odevzdala na ekonomické oddělení. Poškozená společnost měla vyrobená podpisová razítka a dokumenty se tak nemusely podepisovat ručně. Razítka zůstala ve firmě i po jejím odchodu. O duplicitních fakturách nevěděla.

Podle závěru znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví technické zkoumání písemností, mimo podpisy na dvou předložených listinách, nejsou všechny ostatní podpisy ve znění Z. V. na originálech předložených listin vyhotoveny jako prvopisy, nýbrž se jedná o tištěné kopie. Všechny tyto podpisy jsou vyhotoveny jako otisk shodného razítka.

Poškozená poskytla kopie předmětných faktur, písemné vyjádření k jejich obsahu a výpisy z bankovních účtů.

Vyžádané dokumenty a písemné vyjádření k nim poskytl také právní nástupce společnosti Obnova Brno a.s. Podle tohoto vyjádření sloužily vystavené faktury zároveň jako dodací listy, podle faktur bylo zboží odepisováno ze skladové evidence Obnova Brno a.s. a podle ročních inventur neexistovaly rozpory mezi skladovou evidencí a účetní evidencí nad obvyklý rámec ve srovnatelných provozovnách firmy. Za uzavírání kupních smluv byl zodpovědný vedoucí obchodního oddělení F. Š.

Rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 4. 11. 2013, sp. zn. 2 T 60/2010, který nabyl právní moci dne 18. 6. 2014, byli Z. V. a L. P. zproštěni obžaloby podle § 226 písm. c) trestního řádu pro jednání, které mělo shodný charakter i způsob provedení jako nyní prověřované jednání.

Po rekapitulaci těchto úkonů provedených v rámci prověřování státní zástupkyně uvedla, že z obsahu napadeného usnesení o odložení věci není zcela zřejmé, z čeho policejní orgán dovozuje způsobení škody velkého rozsahu, když nikde neuvedl, jaké výše dosahovaly fiktivní nákupy zboží. S ohledem na již pravomocný zprošťující rozsudek nelze škodu způsobenou v něm popsáním jednáním a nyní prověřovaným jednáním počítat. Specifikace vzniklé škody má zásadní význam pro určení, zda předmětné jednání posuzovat podle nyní účinného trestního zákoníku či trestního zákona účinného v době spáchání činu a zda případně nedošlo k promlčení trestního stíhání.

Dále podle státní zástupkyně není z odůvodnění usnesení o odložení věci zcela zřejmé, z jakých konkrétních důkazů policejní orgán vycházel při učinění jednotlivých závěrů, a navíc některá v něm uvedená tvrzení se jeví jako zavádějící. Není totiž zřejmé, na základě jakého důkazu bylo policejním orgánem zjištěno, že podezřelá Z. V. činila objednávky podle pokynů nadřízených, že heslo do počítačového systému DCES znalo i několik dalších osob a že s počítačem obou podezřelých bylo nakládáno po vzniku podezření z trestné činnosti.

Dále státní zástupkyně uvedla, že posudek znaleckého ústavu Vox Consult s.r.o. z oboru ekonomika se nenachází v předloženém spise. Navíc tento znalecký posudek byl vypracován v předchozím, souvisejícím trestním řízení, takže s ohledem na jeho absenci v policejním spise nelze přezkoumat, zda je možné ho vztáhnout i na nyní prověřované útoky.

Policejní orgán se podle státní zástupkyně nezabýval ani vysvětlením důvodů, proč v prověřovaném jednání nespatřuje žádný trestný čin.

Konečně státní zástupkyně uvedla, že u poškozené nebyla dostatečně prověřena situace týkající se oběhu zboží a způsobu platby za objednané zboží. Byť již od spáchání činu uběhla doba delší 10 let, je třeba prověřování v tomto směru doplnit. Zejména připadá v úvahu vyslechnout další tehdejší zaměstnance poškozené společnosti a do spisového materiálu zařadit posudek vypracovaný znaleckým ústavem Vox Consult s.r.o. a rozsudek ve věci občanskoprávní žaloby podané na společnost Obnova Brno a.s. poškozenou.

Z těchto důvodů nemohlo podle státní zástupkyně usnesení o odložení věci obstát a muselo být zrušeno. Zároveň státní zástupkyně opatřením ze dne 24. 4. 2015 prodloužila lhůtu k prověřování do 30. 6. 2015 a k jeho doplnění udělila policejnímu orgánu konkrétní pokyny.

Ve věci vedené u Krajského státního zastupitelství v Praze pod sp. zn. KZV 66/2013 Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, Služba kriminální policie a vyšetřování, Odbor hospodářské kriminality, Praha 5 - Zbraslav, usnesením ze dne 22. 7. 2013, podle § 160 odst. 1 trestního řádu zahájila trestní stíhání obviněných B. M., nar. X, a Z. Š., nar. X, pro pokračující zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, částečně dokonaného, částečně ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaného částečně ve formě spolupachatelství a částečně samostatně. Uvedeného trestného činu se měli obvinění dopustit v celkem devíti případech tím, že vyhledávali poškozené, kteří měli dluhy a zároveň vlastnili nemovitost, vnutili jim nevýhodnou půjčku za účelem úhrady veškerých závazků, která byla zajištěna jejich nemovitou věcí na základě smlouvy o zástavě, a po nedodržení podmínek smlouvy o půjčce je o nemovitost připravili.

V podání ze dne 4. 11. 2013 Z. Š. navrhl, aby byl označen jako spolupracující obviněný podle § 178a trestního řádu s tím, že je připraven poskytnout informace a důkazy o tom, že se na trestné činnosti podílely formou organizované skupiny i další dvě osoby. Ve sdělení ze dne 19. 11. 2013 kárně obviněný potvrdil příjem tohoto podání s tím, že konkrétní postup bude zvolen během několika dní.

V záznamu o prověrce spisového materiálu ze dne 28. 3. 2014 kárně obviněný uvedl, že dne 29. 11. 2013 byl proveden výslech obviněného Z. Š. pouze za účasti jeho obhájce, při němž byla podána žádost o postavení spolupracujícího obviněného, avšak obsah výpovědi neodpovídá § 178a trestního řádu. Proto bude rozhodnuto o tom, zda výslech obviněného provede za podmínek tohoto ustanovení státní zástupce.

Následně Z. Š. v podání ze dne 26. 5. 2014 znovu požádal o přiznání postavení spolupracujícího obviněného ve smyslu § 178a trestního řádu. Na toto podání kárně obviněný reagoval pokynem ze dne 19. 6. 2014, kterým uložil policejnímu orgánu provést jeho podrobný výslech s tím, že bude následně rozhodnuto o případném uskutečnění výslechu státním zástupcem podle § 178a trestního řádu. Protokol o výslechu obviněného sepsaný policejním orgánem dne 16. 7. 2014 obdržel kárně obviněný ještě téhož dne. Při tomto výslechu se obviněný Z. Š. k stíhané trestné činnosti doznal a označil další útok, kterého se navíc dopustil. Za další spolupachatele a organizátory trestné činnosti pak označil R. R. a M. F.

S ohledem na tato nová zjištění kárně obviněný v záznamu o prověrce spisového materiálu ze dne 16. 10. 2014 vydal pokyn k rozšíření trestního stíhání obviněných B. M. a Z. Š. o další dílčí útok, k překvalifikování skutku na zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 písm. a) trestního zákoníku a k zahájení trestního stíhání R. R. a M. F. pro tentýž trestný čin. Po těchto úkonech měl být následně státním zástupcem vyslechnut obviněný Z. Š. ve smyslu § 178a trestního řádu.

Tento úkon po zahájení trestního stíhání obviněných R. R. a M. F. a po kompletní prověrce spisového materiálu policejního orgánu provedla dne 14. 4. 2015 státní zástupkyně JUDr. K. E., již byla věc přidělena k výkonu dozoru kvůli dlouhodobé pracovní neschopnosti kárně obviněného.

Uvedená skutková zjištění vyplývají z kopií podstatné části dozorových spisů Krajského státního zastupitelství v Praze sp. zn. KZN 934/2013, sp. zn. KZN 991/2012 a sp. zn. KZV 66/2013, přičemž ve druhém a třetím z nich jsou založeny i záznamy z dohledové проверки podle § 12e zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním zastupitelství“). Z absenční karty kárně obviněného dále vyplývá, že byl v dlouhodobé pracovní neschopnosti od 17. 11. 2014 do 3. 4. 2015.

Kárně obviněný ve vyjádření ke kárnému návrhu a při výslechu před kárným senátem uvedl následující skutečnosti:

Nejprve kárně obviněný v obecné rovině uvedl, že výkon dozoru je zejména ve fázi před zahájením trestního stíhání upraven jen rámcově a neformálně, aby státní zástupce mohl uplatnit prostředky dozoru jen v případech, kde je toho zapotřebí. Tato úprava souvisí se samostatnou odpovědností a působností policejních orgánů jako orgánů činných v trestním řízení, jejichž činnost státní zástupce v každé věci neřídí, avšak může do ní významným způsobem zasáhnout, pokud je to třeba k zajištění včasného a zákonného průběhu přípravného řízení. Je tedy v zásadě na úvaze státního zástupce, kdy a jakým způsobem vstoupí do probíhajícího prověřování. Ostatně prostředky při výkonu dozoru nad zachováváním

zákonnosti v přípravném řízení, obsažené v § 157 odst. 2 a § 174 odst. 2 trestního řádu, jsou popsány jako fakultativní oprávnění státního zástupce, aniž by bylo určeno, v jaké konkrétní situaci musejí být ve vztahu k policejnímu orgánu využity. K účinnému výkonu dozoru slouží i § 159 odst. 2 a 3 trestního řádu, který upravuje postup státního zástupce při prodlužování lhůty ke skončení prověřování na žádost policejního orgánu. Výkladem tohoto ustanovení se zabýval Nejvyšší správní soud jako soud kárný v rozhodnutí sp. zn. 12 Ksz 3/2010, podle něhož absence prověrky spisu policejního orgánu při prodloužení lhůty k prověřování obecně nezakládá kárné provinění státního zástupce, neboť tato povinnost nevyplývá ve všech trestních věcech ze zákona, z pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce či z pokynu vedoucího státního zástupce a navíc by to bylo v rozporu s principem subsidiarity kárného postihu. I přes absenci prověrek spisového materiálu ve věcech sp. zn. KZN 934/2013 a sp. zn. KZN 991/2012 byl o průběhu prověřování dostatečně informován a na případné pochybení policejního orgánu byl připraven reagovat. Vzhledem k množství dozorovaných věcí by trvání na dokumentaci prověrek a seznámení s obsahem spisů vedlo jen k vytváření formálních listin, které by pro účely prověřování nemohlo přinést nic výrazně nového. Postup nových dozorových státních zástupců při prověřování byl ovlivněn jejich odlišným názorem na rozsah objasnění věci a jiným přístupem k využívání prostředků při výkonu dozoru. Jeho případná pochybení při plnění povinností dozorového státního zástupce mohla být napravena prostředky vnitřního či vnějšího dohledu podle zákona o státním zastupitelství, neměla za následek nemožnost podezření z trestného činu řádně prověřit a jeho pachatele potrestat a tudíž nedosahují intenzity kárného provinění.

Ve vztahu k věci vedené pod sp. zn. KZN 934/2013 kárně obviněný uvedl, že byl o stavu prověřování informován prostřednictvím zpráv policejního orgánu, ze kterých postupně vyplývala potřeba vyslechnout další osoby. Jelikož se od nich podání vysvětlení nedařilo získat, věc se prodlužovala, nicméně bez těchto výsledků nebylo možné zaujmout žádné stanovisko k dalšímu postupu při prověřování. Předpokládal, že po provedení výslechů dojde k zahájení trestního stíhání či k odložení věci. Provedením prověrky spisového materiálu by jen shrnul dosavadní průběh prověřování a vyjádřil potřebu urychleně vyslechnout další osoby, a proto čekal na to, až bude spisový materiál kompletní. Spis policejního orgánu, v němž byly dokumentovány i finanční toky prostřednictvím žádosti o poskytnutí údajů podléhajících bankovnímu tajemství, však měl k dispozici při rozhodování o prodloužení lhůty ke skončení prověřování. Bylo jeho chybou, že si od policejního orgánu nevyžadoval i plán prověřování. Dále se nedovede vyjádřit, proč podával žádosti podle § 8 odst. 2 trestního řádu až po více než dvou měsících od obdržení návrhu policejního orgánu. Nesouhlasí s názorem nové dozorové státní zástupkyně o nutnosti zajištění účetnictví ve společnosti B.I.C. 03 s.r.o., neboť takový postup považoval v této fázi prověřování za příliš razantní zásah.

K věci sp. zn. KZN 991/2012 kárně obviněný uvedl, že s ní byl podrobně seznámen, neboť prověřování skutečností nasvědčujících spáchání trestného činu podezřelými Z. V. a L. P. se týkalo téhož skutku a pouze jiných faktur než těch, jež byly předmětem obžaloby. Na základě ní byl krajským soudem nejprve vydán odsuzující rozsudek, který však byl později vrchním soudem zrušen. Jednalo se o komplikovaný případ, k jehož objasnění bylo nutné přibrat odborníky z několika oborů. V této trestní věci vypracoval velmi složitý posudek znalecký ústav VOX CONSULT s.r.o., který však zanikl, a znalci, kteří se dostavili k soudu, nebyli schopni dát dohromady nový znalecký posudek, který by potvrdil správnost závěrů znaleckého ústavu. Navíc přestože součástí posudku znaleckého ústavu byly faktury ověřené policejním orgánem, vrchní soud požadoval jejich originály, které již neměla poškozená k dispozici. Proto tušil, že požadavky vrchního soudu, bez nichž nebylo možné očekávat odsuzující rozsudek, nebude schopen splnit a že v důsledku toho skončí i prověřování odložením věci. V ní prověrku spisového materiálu neprováděl s ohledem na její zmíněnou znalost i kvůli tomu, že od policejního orgánu dostával pravidelné zprávy. Ty ovšem spočívaly v tom, že právní zástupce poškozené dodával stále další

materiály, které však s prověřovanou věcí vůbec nesouvisely, a proto policejnímu orgánu dával pokyny k tomu, aby se omezil pouze na originály dokladů, které požadoval ve zmíněné věci vrchní soud. Neví přesně, z jakého důvodu formálně nerozhodl o návrzích policejního orgánu na prodloužení lhůty pro skončení prověřování ze dne 30. 9. 2013 a ze dne 21. 11. 2013, nicméně se domnívá, že pokud státní zástupce nerozhodne o takovém návrhu negativně, znamená to udělení souhlasu s prodloužením lhůty k prověřování. Takto postupoval obvykle v případech, kdy se čekalo na vyhotovení znaleckého posudku, který byl rozhodující pro další postup, jinak lhůtu ke skončení prověřování prodlužoval písemně. K zrušení rozhodnutí policejního orgánu o odložení věci novou dozorovou státní zástupkyní lze uvést, že takový postup nelze vyloučit ani důsledným výkonem dozoru ve formě opakovaných prověrek spisového materiálu, neboť státní zástupce může na základě podané stížnosti zaujmout jiný názor, než zastával v prověrkách.

Ve vztahu k věci vedené pod sp. zn. KZV 66/2013 kárně obviněný uvedl, že v ní prověřované skutky souvisejí s další trestní věcí, v níž byl Z. Š. pravomocně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání osmi let. Jeho návrh na přiznání postavení spolupracujícího obviněného v prověřované věci neodmítl a tento postup hodlal realizovat. První výslech obviněného Z. Š. ze dne 29. 11. 2013 však nemohl použít ani z něho zjistit rozhodné skutečnosti pro aplikaci § 178a odst. 1 trestního řádu, neboť z důvodu neúčasti obhájce spoluobviněného byl procesně nepoužitelný a nebyly v něm uvedeny žádné konkrétní skutečnosti ve vztahu k trestné činnosti obviněného ani k dalším pachatelům, kteří by se měli trestné činnosti spolu s ním dopustit. Dne 6. 12. 2013 převzal zpracování věci nový policejní orgán, který věc delší dobu studoval. Ve sdělení ze dne 5. 2. 2014 signalizoval zpracovateli nedostatky v postupu, nicméně s ohledem na obsah výslechu obviněného prozatím nečinil žádné úkony související s použitím § 178a trestního řádu. Kvůli nečinnosti policejního orgánu však dne 19. 6. 2014 vydal pokyn k výslechu Z. Š. směřující především ke konkretizaci okolností a informací, které hodlá sdělit orgánům činným v trestním řízení a na základě nichž by mohlo být posouzeno splnění podmínek pro přiznání postavení spolupracujícího obviněného. Podrobný a procesně využitelný výslech Z. Š. byl proveden dne 16. 7. 2014 a se zpracovatelem bylo dohodnuto, že na jeho základě zahájí trestní stíhání dalších osob, které ve zmíněné již skončené trestní věci byly v pozadí a nebyly vůči nim k dispozici usvědčující důkazy. V tomto období se čerpaly dovolené a s policejním orgánem jednal ústně. Jelikož však nebylo učiněno žádné rozhodnutí ve vztahu k dalším osobám, vydal dne 16. 10. 2014 při prověrci spisu výslovný pokyn k zahájení jejich trestního stíhání. Vyslechnout obviněného Z. Š. podle § 178a trestního řádu hodlal až poté, co budou usnesení o zahájení trestního řízení dalších osob v první moci, aby tento úkon byl procesně způsobilý i ve vztahu k novým obviněným. Tento výslech však již nestihl provést, neboť od 16. 11. 2014 byl náhle v dlouhodobé pracovní neschopnosti.

K věci sp. zn. KZV 66/2013 vypovídal před kárným senátem i svědek kpt. Bc. M. M., který byl u policejního orgánu jejím zpracovatelem od prosince 2013. Tento svědek uvedl, že postup kárně obviněného při rozhodování podle § 178a trestního řádu průběh vyšetřování nikterak nekomplikoval. K prodloužení vyšetřování došlo kvůli nutnosti provedení svědeckých výpovědí desítek osob, s nimiž byl již dříve sepsán záznam o podaném vysvětlení. Druhou příčinou nemožnosti ukončit vyšetřování byl obrat v obhajobě obviněného Z. Š., který zprvu odmítal vypovídat nebo vypovídal jen obecně a najednou začal tvrdit, že trestnou činnost páchala organizovaná skupina, do níž měly patřit kromě něho a B. M. i další osoby. Trestní věc se tak rozšířila o další obviněné, výslechy jsou velmi komplikované a zdlouhavé, přičemž je otázkou, zda k páchání trestné činnosti skutečně docházelo organizovanou skupinou a zda se v tomto směru nejedná jen o osobní mstu obviněného Z. Š. Možnost přiznání postavení spolupracujícího obviněného řešil s kárně obviněným několikrát telefonicky a osobně jednou či dvakrát v jeho kanceláři. Tato záležitost se však vždy odložila, neboť kárně obviněný mu uděloval další pokyny

k postupu při vyšetřování. O provedení výslechu Z. Š. kárně obviněného vždy předem informoval, v jednom případě mu státní zástupce sdělil, že při něm bude přítomen, avšak nakonec se ho nemohl zúčastnit. Po konzultaci pozdější výpovědi obviněného před policejním orgánem obdržel od kárně obviněného pokyn k zahájení trestního stíhání dalších osob. Obviněný Z. Š. již byl vyslechnut za přítomnosti nové dozorující státní zástupkyně, která zřejmě až v obžalobě rozhodne o tom, zda mu přizná postavení spolupracujícího obviněného.

Kárný senát k provedenímu dokazování uvádí, že policejní orgán je podle § 12 odst. 1 trestního řádu jedním z orgánů činných v trestním řízení, který tak při provádění úkonů prověřování a vyšetřování požívá procesní samostatnosti a současně má vlastní odpovědnost za naplnění účelu přípravného řízení trestního. Jím je zjištění trestného činu a odhalení jeho pachatele, provedení neodkladných, neopakovatelných a dalších úkonů, vyhledávání nebo přímo provedení důkazů nezbytných pro rozhodnutí státního zástupce o tom, zda ve věci podá obžalobu nebo učiní jiné rozhodnutí v přípravném řízení, jakož i opatření podkladů potřebných pro projednání věci v hlavním líčení, jak vyplývá z ustanovení § 157 a násl. trestního řádu, která upravují postup policejního orgánu v přípravném řízení.

Nad tímto postupem však podle § 174 odst. 1 trestního řádu vykonává dozor státní zástupce, jehož úkolem je soustavnou, systematickou a cílevědomou kontrolní činností, která je vykonávána průběžně po celé přípravné řízení, dohlížet na naplňování účelu trestního řízení a dodržování všech ustanovení trestního řádu i jeho zásad policejním orgánem. Při výkonu dozoru má státní zástupce ve vztahu k policejnímu orgánu oprávnění uvedená v § 157 odst. 2 a § 174 odst. 2 trestního řádu a je do značné míry v jeho dispozici, která z nich a v jaké fázi přípravné řízení použije. Toto uvážení státního zástupce bude záviset na povaze konkrétní trestní věci i na způsobu plnění povinností policejním orgánem při prověřování či vyšetřování. Vždy však musí mít na zřeteli, aby přípravné řízení konkrétním způsobem svého vedení splnilo účel jeho zákonné úpravy vyjádřené v § 1 odst. 1 trestního řádu.

Při výkonu dozoru a využívání z něho vyplývajících oprávnění náleží státnímu zástupci výsadní postavení, neboť v přípravném řízení rozhoduje téměř o všech zásadních otázkách, včetně způsobu skončení jeho jednotlivých fází, jak vyplývá z § 159a, § 159b, § 171 a násl. a § 175 trestního řádu. Státní zástupce, nikoli jen policejní orgán, je proto také zodpovědný za zákonnost, správnost, odůvodněnost, úplnost, rychlost a plynulost přípravného řízení a v jeho průběhu je povinen uplatňovat svá dozorová oprávnění tak, aby si zajistil přehled o postupu prověřování či vyšetřování a neprodleně odstranil zjištěné nedostatky, neboť v opačném případě by nesplnil svou kontrolní úlohu ve vztahu k policejnímu orgánu. Prostředky při výkonu dozoru musí státní zástupce použít tím spíše, když je mu taková povinnost výslovně uložena zákonem nebo na jeho základě, tedy zejména pokynem obecné povahy nejvyššího státního zástupce nebo pokynem nadřízeného státního zástupce. Nelze proto souhlasit s tvrzením kárně obviněného, že s ohledem na rámcovost i neformálnost výkonu dozoru, na fakultativnost oprávnění popsanou v § 157 odst. 2 a § 174 odst. 2 trestního řádu a na samostatnou působnost policejního orgánu je plně na úvaze státního zástupce, zda, kdy a jakým způsobem vstoupí do průběhu přípravného řízení. Jestliže totiž zákon svěřuje státnímu zástupci dozor nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení a tím i kontrolu nad postupem policejního orgánu, pak i při respektu k jeho procesní samostatnosti není možné využití prostředků k výkonu dozoru považovat jen za oprávnění státního zástupce, nýbrž i za jeho povinnost. Tu proto státní zástupce musí splnit a oprávnění při výkonu dozoru využít nejen v případech výslovně stanovených zákonem, nýbrž kdykoliv je toho třeba ve vztahu k správnosti postupu policejního orgánu a nápravě jeho pochybení. V opačném případě je totiž státní zástupce jako samostatný orgán činný v trestním řízení odpovědný nejen za tyto nedostatky, ale i za nepoužití prostředků při výkonu dozoru, jimiž bylo možné závady v postupu policejního orgánu zjistit a následně odstranit.

K takové situaci došlo i v trestních věcech, které jsou předmětem tohoto kárného řízení.

Prověřování ve věci sp. zn. KZN 934/2013 započalo 29. 4. 2013 a až do dne 13. 11. 2014, v němž kárně obviněný mohl naposledy reálně konat dozor před svou dlouhodobou pracovní neschopností, bylo při prověřování provedeno jen několik málo podstatných úkonů spočívajících v opakovaném výslechu podezřelého a v získání údajů podléhajících bankovnímu tajemství. Při jejich vyžadování navíc kárně obviněný postupoval liknavě, protože obě žádosti na postup podle § 8 odst. 2 trestního řádu odeslal peněžnímu ústavu až po více než dvou měsících od obdržení návrhů policejního orgánu. Jinak kárně obviněný při výkonu dozoru vystupoval pasivně, spoléhal se jen na údaje uvedené v návrzích policejního orgánu na prodloužení lhůty k prověřování, kterou jen mechanicky čtyřikrát prodloužil, nevyžádal si plán prověřování, nedal žádný pokyn k objasnění věci a neprovedl ani jednu prověrku spisového materiálu.

Přitom oproti rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 16. 9. 2010, č. j. 12 Ksz 3/2010 - 83, jehož se kárně obviněný dovolává, je nutné konstatovat, že v trestní věci sp. zn. KZN 934/2013 měla být prověrka spisu policejního orgánu uskutečněna. Podle § 159 odst. 3 trestního řádu státní zástupce v rámci dozoru není povinen provést prověrku věci při překročení lhůty pro prověřování, jako je tomu v případě nedodržení lhůty pro skončení vyšetřování podle § 167 odst. 3 trestního řádu, a taková povinnost nebyla kárně obviněnému uložena ani pokynem vedoucího státního zástupce. Nicméně prověrku spisu policejního orgánu musel kárně obviněný zpravidla nejméně jedenkrát za dva měsíce provádět na základě čl. 10 odst. 1 pokynu obecné povahy nejvyšší státní zástupkyně č. 8/2009 ze dne 21. 9. 2009, o trestním řízení, neboť se jednalo o trestní věc skutkově i důkazně složitou. Tato její povaha vyplývala ze samotné právní kvalifikace prověřovaného skutku jako zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, u něhož by byla v případě podání obžaloby dána věcná příslušnost krajského soudu, jakož i z nutnosti provádět obsáhlé dokazování za účelem zjištění, zda nevrácení dvou půjček v celkové výši 10 miliónů Kč ve stanovených lhůtách je skutečně nutné považovat za podvodné jednání podezřelého, a nikoliv jen za obchodní spor mezi dlužníkem a věřitelem, který nemá žádný trestněprávní rozměr. Ostatně o skutkové a důkazní složitosti dané trestní věci a z toho vyplývající nutnosti provedení prověrky spisového materiálu svědčil další postup policejního orgánu, který po udělení pokynů a provedení tří prověrek spisového materiálu novou státní zástupkyní, vyslechl celou řadu osob, zejména oprávněných zástupců a zaměstnanců společnosti B.I.C. 03 s.r.o., vyžádal si informace o stavu jejích aktiv a pasiv a ověřil, zda osoby, které za ni jednaly, nepoužily finanční prostředky získané z půjček pro vlastní potřebu. Absence prověrek spisu policejního orgánu tedy byla nejen v rozporu s povinností kárně obviněného uloženou mu na základě zákona pokynem obecné povahy nejvyšší státní zástupkyně, nýbrž měla negativní vliv na rychlost a plynulost prověřování, neboť bez zevrubného studia spisového materiálu si státní zástupce nemohl učinit náležitý úsudek, jaké další úkony by měl policejní orgán provést za účelem náležitého objasnění věci. Nelze tedy souhlasit s obhajobou kárně obviněného, že byl o stavu věci dostatečně informován policejním orgánem a že prověrky spisového materiálu nemohly mít žádný pozitivní vliv na postup při prověřování.

Dále je nutné zdůraznit, že na základě shora uvedeného dokazování policejní orgán po necelých sedmi měsících od změny dozorového státního zástupce prověřování ve věci sp. zn. KZN 934/2013 skončil vydáním usnesení o odložení věci, neboť v ní nebyl prokázán úmysl nevrátit finanční prostředky získané půjčkami. Tato důkazní aktivita policejního orgánu vyvinutá na základě dozorové činnosti nové státní zástupkyně přitom značně kontrastuje s průběhem prověřování vedeného do 13. 11. 2014 a se způsobem konání dozoru kárně obviněným. Nelze proto přisvědčit jeho obhajobě, že postup nové státní zástupkyně byl ovlivněn

jejím odlišným právním názorem na rozsah objasnění věci a jiným přístupem k využívání prostředků při výkonu dozoru. Za výraz vlastního uvážení kárně obviněného při využití dohledových oprávnění by kárný senát mohl považovat jen jeho rozhodnutí nezajistit účetnictví společnosti B.I.C. 03 s.r.o., neboť takový zásah považoval v dané fázi prověřování za příliš invazivní. Nicméně další úkony, které byly učiněny pod vedením nové dozorové státní zástupkyně, měl policejní orgán provést již během dozoru kárně obviněného, neboť bez nich nebylo možné věc náležitě objasnit. Ostatně ani kárně obviněný neuvedl, jakým jiným způsobem hodlal prověřování směřovat, a toliko tvrdil, že vyčkával na podání vysvětlení osob, které se nedařilo policejnímu orgánu opatřit. Při dozorové činnosti nové státní zástupkyně však policejní orgán během nepoměrně kratší doby tyto výsledky provedl a učinil ještě celou řadu dalších úkonů, které mu umožnily prověřování skončit.

Je tedy zřejmé, že při výkonu dozoru kárně obviněným ve věci sp. zn. KZN 934/2013 docházelo k průtahům v postupu policejního orgánu při konání úkonů trestního řízení, které měl státní zástupce za pomoci dozorových prostředků zjistit a neprodleně je odstranit, což však neučinil. Za nečinnost při prověřování tak kromě policejního orgánu nese odpovědnost i kárně obviněný. Ten je navíc ve shodě se shora uvedenými úvahami odpovědný za nevyužití prostředků výkonu dozoru, jimiž bylo možné tyto nedostatky napravit, včetně neprovedení prověrek spisu policejního orgánu.

Kárně obviněný byl pasivní i při výkonu dozoru ve věci sp. zn. KZN 991/2012, ve které prověřování započalo dokonce již dne 23. 7. 2012. V této trestní věci se totiž omezil na informace policejního orgánu obsažené v návrzích na další prodloužení lhůty ke skončení prověřování a v plánech prověřování, tuto lhůtu pouze pětkrát mechanicky prodloužil a na návrhy policejního orgánu na prodloužení lhůty ke skončení prověřování doručené ve dnech 30. 9. 2013 a 21. 11. 2013 dokonce vůbec nereagoval, což nelze vysvětlit udělením konkludentního souhlasu, neboť v dalších případech prodloužoval lhůtu prověřování písemně. Dále kárně obviněný dal jen minimum pokynů k objasnění věci a neprovedl žádnou prověrku spisového materiálu. Přitom i tentokrát se jednalo o věc skutkově a důkazně složitou, která přímo navazovala a úzce souvisela s velmi komplikovaným případem projednávaným již ve stádiu soudního řízení, k jehož objasnění bylo i podle tvrzení kárně obviněného nutné přibrat odborníky z několika oborů. O skutkové a důkazní náročnosti prověřování ve věci sp. zn. KZN 991/2012 ostatně kromě kvalifikace skutku obou podezřelých jako zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku svědčí i shora uvedený obsah odůvodnění usnesení policejního orgánu o odložení věci a zrušujícího usnesení vydaného novou dozorující státní zástupkyní, z nichž vyplývá, že ve věci bylo prováděno prověřování ve značném rozsahu a že je potřeba ho ještě dále doplnit. Kárně obviněný byl tedy nepochybně povinen průběžně provádět prověrky stavu věci, neboť bez nich nemohl jen na základě zpráv policejního orgánu objektivně posoudit dostatečnost a úplnost jím zjištěných skutkových okolností. Policejní orgán přitom po dobu více než dvou let prověřování věc neobjasnil v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí ve smyslu § 2 odst. 5 trestního řádu a toto pochybení, které kárně obviněný při dozorové činnosti nezjistil a následně neodstranil, se následně negativně projevilo tak, že na základě neúplně zjištěného skutkového stavu rozhodl policejní orgán o odložení věci a že toto rozhodnutí muselo být následně zrušeno novou dozorující státní zástupkyní. Nelze přitom souhlasit s obhajobou kárně obviněného, že svá dozorová oprávnění nevyužíval kvůli znalosti související věci vedené v řízení před soudem a předpokladů pro uznání viny vyslovených ve zrušujícím rozhodnutí vrchního soudu. Prověřování ve věci sp. zn. KZN 991/2012 bylo totiž velmi rozsáhlé a autonomní na souběžně vedeném soudním řízení, takže kárně obviněný měl v rámci výkonu dozoru nad postupem policejního orgánu zkontrolovat, zda skutkový stav byl zjištěn dostatečně a úplně. S kárně obviněným lze jistě souhlasit, že ani použití prostředků výkonu dozoru nevyklučuje možnost zrušení rozhodnutí policejního orgánu o odložení věci,

neboť dozorující státní zástupce může věc nakonec posoudit jinak, než zamýšlel v průběhu prověřování. Nicméně pochybení kárně obviněného spočívá v tom, že při výkonu dozoru nezaznamenal neúplnost a nedostatečnost skutkových zjištění policejního orgánu a že za pomoci dozorových oprávnění nezjednal nápravu. I v tomto případě tedy kárně obviněný při výkonu dozoru pochybil.

Mezi prostředky výkonu dozoru náleží podle § 174 odst. 2 písm. c) trestního řádu také osobní provedení jednotlivého úkonu při vyšetřování. Takovým úkonem je i rozhodnutí o návrhu obviněného na přiznání postavení spolupracujícího obviněného podle § 178a trestního řádu, které přísluší toliko státnímu zástupci. Kárně obviněný však ve věci sp. zn. KZV 66/2013 o tomto návrhu obviněného Z. Š. v období od 28. 3. 2014 do 16. 10. 2014 nerozhodl. Přitom návrh na přiznání postavení spolupracujícího obviněného obdržel kárně obviněný již dne 4. 11. 2013 a v záznamu o prověrce spisového materiálu ze dne 28. 3. 2014 avizoval, že rozhodne o tom, zda výslech obviněného provede za podmínek § 178a trestního řádu. Takové rozhodnutí však po dobu téměř dvou měsíců neučinil a po obdržení opakované žádosti Z. Š. ze dne 26. 5. 2014 dal policejnímu orgánu pokyn k provedení podrobného výslechu obviněného s tím, že teprve následně bude rozhodnuto o jeho případné výpovědi za účasti státního zástupce. Protokol o výslechu obviněného sepsaný policejním orgánem obdržel kárně obviněný dne 16. 7. 2014 a v návaznosti na jeho obsah až po třech měsících dne 16. 10. 2014 vydal pokyn k zahájení trestního stíhání dalších osob a rozhodl o konání výslechu obviněného Z. Š. podle § 178a trestního řádu. Při rozhodování kárně obviněného o návrhu na přiznání postavení spolupracujícího obviněného tedy vznikly neodůvodněné průtahy, které nelze omluvit procesní nepoužitelností a nedostatečností výpovědi obviněného ze dne 29. 11. 2013 ani záměrem provést jeho výslech až po právní moci usnesení o zahájení trestního stíhání dalších osob. Již od podání návrhu ze dne 4. 11. 2013 bylo totiž kárně obviněnému známo, že obviněný Z. Š. může oznámit skutečnosti umožňující použití jiné právní kvalifikace skutku, zahájení trestního stíhání dalších osob a případně i aplikaci § 178a trestního řádu. Proto si měl kárně obviněný neprodleně opatřit podrobný výslech obviněného Z. Š., jenž by se uskutečnil za jeho osobní přítomnosti nebo jen za přítomnosti vyšetřovatele, aby tyto informace získal a na základě nich dal policejnímu orgánu pokyny k provedení dalších potřebných úkonů. Kárně obviněný však takto nepostupoval a uvedené skutečnosti důležité pro další průběh vyšetřování zjistil až na základě výslechu obviněného Z. Š. ze dne 16. 7. 2014 provedeného policejním orgánem. Tato zjištění dále ponechal tři měsíce bez využití a teprve až dne 16. 10. 2014 dal policejnímu orgánu pokyn k jiné kvalifikaci stíhaného skutku i k zahájení trestního stíhání dalších osob a současně oznámil uskutečnění výslechu obviněného Z. Š. postupem podle § 178a trestního řádu. V důsledku této nečinnosti kárně obviněného při rozhodování o návrhu na přiznání postavení spolupracujícího obviněného tedy došlo k zbytečnému prodloužení doby vyšetřování, neboť úkony související s trestním stíháním dalších osob, na které poukázal i svědek kpt. Bc. M. M., mohly být provedeny daleko dříve, než od konce roku 2014. Proto kárně obviněný nevykonával řádně dozor ani ve věci sp. zn. KZV 66/2013, a to po dobu od 28. 3. 2014 do 16. 10. 2014, jejíž počátek musel kárný senát vymezit ve shodě s návrhem na zahájení kárného řízení.

Uvedená pochybení kárně obviněného ve věcech sp. zn. KZN 934/2013, sp. zn. KZN 991/2012 a sp. zn. KZV 66/2013, která spočívala v jeho převážně jen formálním dozoru nad zachováváním zákonnosti přípravného řízení a v nevyužívání příslušných dozorových oprávnění, měla za následek průtahy při konání úkonů trestního řízení, neúplně zjištěný skutkový stav a zbytečné prodloužení při rozhodování o návrhu na přiznání postavení spolupracujícího obviněného, v důsledku čehož došlo i k prodloužení doby vyšetřování v citlivé trestní věci, v níž měla být podvodným jednáním připravena o své nemovitosti celá řada poškozených. Nejedná se tedy pouze o ojedinělou či drobnou vadu při výkonu dozoru, kterou by postačilo

napravit v rámci vnitřního či vnějšího dohledu podle zákona o státním zastupitelství a jejíž závažnost by nemohla postačovat ke kárnému postihu.

Všechny zmíněné nedostatky jsou z hlediska kárného práva hmotného jednotlivými dílčí útoky jednoho skutku a pokračujícího kárného provinění, neboť jimi kárně obviněný zaviněně porušoval své povinnosti při výkonu funkce státního zástupce odpovědně plnit své úkoly a postupovat odborně, svědomitě a bez zbytečných průtahů, stanovené v § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství. Současně tyto útoky byly spojeny blízkou časovou souvislostí a podobným způsobem provedení spočívajícím v neplnění různých povinností při výkonu dozoru ve třech trestních věcech. Kárně obviněný tímto zaviněným jednáním ohrozil též důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství, neboť ta mohla být a v jednom případě i byla (viz upozornění náměstkovi ředitele krajského ředitelství policie) v očích odborné a laické veřejnosti snížena jeho pasivním přístupem k výkonu dozoru. V daném případě se s ohledem na obhajobu kárně obviněného jednalo o zavinění ve formě nevědomé nedbalosti. Kárně obviněný totiž nevěděl, že svým jednáním může způsobit porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem, neboť se domníval, že dozor nad zachováváním zákonnosti přípravného řízení koná náležitým způsobem a že příslušná dozorová oprávnění nemusí využívat. Vzhledem k funkci státního zástupce však kárně obviněný o nedostacích své dozorové činnosti nepochybně vědět měl a mohl.

Je proto možné konstatovat, že kárně obviněný uvedeným jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty kárného provinění podle § 28 zákona o státním zastupitelství.

Při úvaze o druhu a výměře kárného opatření kárný senát přihlédl k závažnosti kárného provinění a k osobě kárně obviněného.

Na jedné straně kárný senát vzal v úvahu součinnost kárně obviněného při objasňování kárného provinění, jeho dosavadní kárnou bezúhonnost a skutečnost, že jeho pochybení při výkonu dozoru nezpůsobilo nemožnost řádného objasnění trestních věcí a zjištění pachatelů.

Na straně druhé však kárný senát přihlédl k delší době, po níž kárně obviněný nevykonával dozor náležitým způsobem, a k jeho spíše negativnímu pracovnímu hodnocení. Z něho sice vyplývá, že funkci státního zástupce vykonává po dobu více než 14 let, že dodržuje povinnosti stanovené zákonem o státním zastupitelství a pracovními předpisy, že jeho přístup ke zpracování agendy je standardní a odpovídá době praxe státního zástupce a že u něho nebyly zjištěny zásadní nedostatky nebo závady spojené s plněním úkolů v trestním řízení. Nicméně v období posledních dvou let bylo nutné reagovat na jeho nedostatečný postup při výkonu dozoru, dokumentování prověřkové činnosti v dozorovém spise a z toho vyplývající aktivity při usměrňování postupu policejního orgánu, přičemž v tomto směru nedošlo k trvalému zlepšení, a proto je u něho aktuálně nutné vykonávat kontrolní a dohledovou činnost se zaměřením na řádný výkon dozorových oprávnění státního zástupce.

Uvedené nedostatky při výkonu dozoru kárně obviněného i v jiných trestních věcech byly prokázány i listinnými důkazy, jimiž byly taktéž provedeny důkazy při jednání kárného senátu. Ten uskutečnil dokazování i přehledy o zatíženosti státních zástupců oddělení hospodářské a majetkové kriminality Krajského státního zastupitelství v Praze, z nichž vyplývá, že kárně obviněný měl v rozhodném období přidělen k výkonu dozoru průměrný či mírně podprůměrný počet trestních věcí a že jeho účast v soudních řízeních byla srovnatelná s ostatními kolegy. Nedostatky při výkonu dozoru zjištěné v nyní projednávané kárné věci tak rozhodně není možné přičítat jeho nadměrnému pracovnímu vytížení. Naopak je lze považovat za výraz děletrvající nežádoucí tendence kárně obviněného podceňovat význam dozoru nad zákonností přípravného

řízení a prostředků jeho výkonu, která se zčásti projevila také při jednání kárného senátu, v němž si státní zástupce nesprávnost svého postupu ve zmíněných trestních věcech v plné míře neuvědomoval.

S přihlédnutím ke všem skutečnostem svědčícím ve prospěch kárně obviněného, které svým významem převažují skutečnosti svědčící v jeho neprospěch, mu kárný senát uložil kárné opatření snížení platu jen ve třetině zákonné sazby uvedené v § 30 odst. 1 písm. b) zákona o státním zastupitelství.

S ohledem na všechno, co bylo uvedeno k jednání kárně obviněného státního zástupce, pro které bylo vedeno toto kárné řízení, Nejvyšší správní soud jako soud kárný podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, uznal kárně obviněného vinným kárným proviněním podle § 28 zákona o státním zastupitelství, jehož se dopustil skutkem popsáním ve výroku tohoto rozhodnutí. Za toto kárné provinění uložil kárně obviněnému podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona o státním zastupitelství kárné opatření snížení platu o 10 % na dobu 3 měsíců. Kárné opatření snížení platu se vůči kárně obviněnému uplatní od prvního dne měsíce následujícího po dni právní moci rozhodnutí (§ 30 odst. 4 zákona o státním zastupitelství).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **není** odvolání přípustné.

V Brně dne 29. června 2015

JUDr. Jiří Palla
předseda kárného senátu
ve věcech státních zástupců